

Var och en

måleri och teckning av Marianne Andersson Embäck

En gång ser vi på världen, i barndomen. Resten är minne.

Louise Glück

Teckning och måleri kan födas i skärningspunkten för olika händelser, som också kan vara en smärtpunkt i dessa berättelser, som också kan vara en referens till en vidare kontext som gäller alla. En blick i förhållande till det gemensamma. Ett åter-seende.

I serien *Detaljer* visas en rad målningar som med kärleksfull precision fångat delar eller helhet av en mängd föremål/bilder som finns i ateljén. Representation för de, för utomstående lite slumpartade, artefakter som många av oss bär med oss genom livet.

Smärtan visar sig det ögonblick vi inser att samtliga människor har ett eget öde och att vi alla är enskilda, var och en av oss. Föreställningen om det gemensamma har en baksida som är en ständig gäst hos vanmakten. Vi som älskar varandra kommer inte alltid att vara tillsammans.

Närvaron av detaljer och enskildheter. Natten då allt förändrades då hon var sex år. Pappans för tidiga bortgång på sjukhus efter ett hastigt sjukdomsförlopp. Den älskade modern och de älskade bröderna. Sommartorpet långt in i skogen i Västergötland. Minnet av pappan den sista sommaren han levde. Ljudet av den närbelägna järnvägen.

Marianne Andersson Embäck växte upp i ett litet egnahemshus strax utanför Göteborg. Där finns starka minnen av denna miljö som aktiverar hennes arbete; skogen, husen, människorna och föremålen. Hennes motivvärld erbjuder ingen idyllisk tillbakablick. Men den tiden som fanns, finns fortfarande.

Hennes bilder på utställningen på Krognoshuset kan ses som en form av metaforer för vår kollektiva och individuella sårbarhet på många nivåer. Biografin ger en klangfärg men målningarna öppnar sig för betraktarens egen tolkning.